

השואל את הפרה פרק שמיני בבה מציעא

ו א מיי פ"ב מה' שאלה
ופקודו כלכס א סמנ
עשין נב טו"ש ע"מ פ"י
שמו סע"י ב :

ז ב מיי שם ופ"א
מהל' שכיחות כ"ג ג
סמנ שם טו"ש ע"מ
שם סע"י ג :

לעיל
לפי ס' נב
ענוטע מע :

איבעית אימא כדמחליף רבה בר אבא - תימא דלמאי דחק
לאוקמי כר' יהודה דליה הלכתא כוותיה דק"ל דזוכר
כשומר שזכר כדמשמע בר"ש המפקיד (נעיל דף נד.) ולקמן (דף נז.)
גבי מרימר דאגר כודיתא לבי חזאלי וזכמה דוכתי': **הא** מרסיפא
על גבה רישא במלאכה אחרת .
דלי במרפי ואזיל הייט ממס על
גבה ותימא דמאי לריך לרקק מכה
סיפא בלא סיפא תיקשי ליה רישא
דלי במרפי ואזיל הייט ע"ג ממס
ומאי אפילו וכ"ה דמרישא גופא לא
מני למיפדך דליכא למימר דהיא
גופא אחא לאשמועינן דמרפי ואזיל
הוי כע"ג אבל מסיפא פריך שפיר
דלמאי נקט אפילו ע"ג אף על
גב דלא מרפי ואזיל הא מרישא
שמעינן לה דל"כ כי נמי טוקי רישא
במלאכה אחרת תיקשי אחאי אינטריך
(ג) סיפא אפילו הא מרישא שמעינן
דמלאכה אחרת הוא כע"ג וי"ל דלי
רישא במלאכה אחרת ינחא ליה דנקט
בסיפא אפילו בעליה ע"ג לרבותא
אע"ג דמרישא שמעינן כיון דע"ג
הוי רחוק ממלאכה אחרת אבל אי
רישא בלוחה מלאכה ובגון דמרפי
ואזיל כיון דאשמעינן רישא דהיינו
כע"ג טו לא הוה לריך למינקט
בסיפא אפי' בעלים חורשים על גבה:
ממונא

דכתיבא כהדיא . שאל דכתיב ביה פטור בעלים כהדיא : קמני .
מתניתין בעלים פטור : [דאפיא מדרשא] . שאר שומרים דליה בזה
פטור מדרשא לא קמני : הכא כדרייתא גרסינן שזרה ושכר בעליה
עמו : במקום אחר . שלא במקום הפרה ובלבד ששהא מלאכה
של שאל או של שוכר : כש"ש דמי .
ותנא שוכר בעלים פטור וה"ה
לשומר שזר אבל שומר חנם לא
קמני : ותנא שומר חנם . שאף על
פי שאין חיובו אלא פשיעה פטור
בעלים : והוא פדיון בשומר שזר .
בין בפשיעה ובין בשלם חייבים :
פשיעה חייב . אי נחא לך לאוקמא
סמנ כדרייתא כר' יהודה גפי' מר'
מאיר חוקמא לשומר חנם וכר'
יהודה כמו דמחליף רבה בר אבא :
לעולם הוא חייב . ואפי' בעליו עמו :
עד סיפא בפסג ובעלים במלאכה
לפסג . כגון אם פרה היא היא
הבעל חורש בפרטו ללורך שאל
בזדור או אם חמור הוא היא בעליו
מחמר אחריו : דקמרפי ליי ואזיל
קמס . חומר והולך בקרקע לפניה
במרא תמיד לרפוחה שהיא קשה
וסא מסיפא על גבה . ממס דתנא
לה משום רבותא לאשמועינן דלמאי
הכי חייב : רישא . "מקום אחר" נמו
דנקט לה משום רבותא ואל"פ פטור
במלאכה אחרת : שאלה ואפי' כ
שאל בעלים . הואיל ולא הוי בשעת
שאלה אפי' שהיה בשעת שזרה
ומתה אפי' חייב דבעינן בעלים
כשאלים בשעת שזירה כדלית
לה לקמיה : בלוחה מלאכה . וכדלמור
דשאל דקאזיל ומרפי קמה וסיפא
שמנהיגה במלמד הבקר דהוה ממס
על גבה : **פשיעה חייב בלוחה מלאכה** .
ממס הוא מה לי מרפי קמה ומה
לי מנהיגה : ועוד מניא . תיובתא
לרב המנונא כדסיפת דמיתא דלמור
בעינן שיהא עמו משעת שזירה עד
שעת שזרה : לומר לך הוי עמו
וכו' . והכי אשמעינן קרא "בעליו
אין עמו" בשעת שזירה אף על פי
שהיה עמו בשעת שזירה חייב ולקמן
מחרן מהיכא משמע ליה הכי : פגיפ
פגיפ . היא היא אלא מר דריש
בהאי משמעותא ומר דריש בהאי
משמעותא ולא גבי הדדי תניא : **פגיפ**
רב המנונא . בתרתייהו מילתיה
דמאי דלמור דלוחה מלאכה בעינן
אוחביני' מבריייתא קמיתא דקמני
אפי' שבעלים עושין במקום אחר
דמאי דלמור עד ששהא עמו בשעת
שזירה הויא תיובתא מחרן כדרייתא :
פגיפ פגיפ לפי וכו' . השתא מהדר
לפרושי מהיכא ילפי הני תנאי

ב"ק מה' נז:
לפי ס' נב:
ענוטע מע :

[נעיל דף נז:]
[ע"י]

אפי' שבעלים עושין במקום אחר
דמאי דלמור עד ששהא עמו בשעת
שזירה הויא תיובתא מחרן כדרייתא :

במקום אחר ומתה פטור מאי לאו "במלאכה אחרת" דאזיל קמה והא מרסיפא על גבה דהיינו רישא במלאכה אחרת דקמני סיפא ושאלה ואזיל כשאל בעליה עמה
ואע"פ שהבעלים חורשין ע"ג ומתה חייב אפי' רישא באותה מלאכה
ורישא רבותא קמ"ל וסיפא רבותא קמ"ל רישא רבותא קמ"ל דלאו על
גבה אלא באותה מלאכה כיון דהוה בעלים בשעת שזירה פטור וסיפא רבותא
קמ"ל דאע"ג דעל גבה כיון דלא הוה בעלים בשעת שזירה חייב פגיפ
אי אמרת בשלמא רישא במלאכה אחרת וסיפא באותה מלאכה היינו
רבותא אלא אי אמרת רישא באותה מלאכה וסיפא באותה מלאכה אידו
ואידו באותה מלאכה הוה נעדר תניא ממשמע שנאמר אם בעליו עמו לא
ישלם אינו יודע שאם בעליו אין עמו שלם ישלם אלא מה ת"ל בעליו
אין עמו לומר לך דהיינו עמו בשעת שזירה אין צריך להיות עמו בשעת
שזירה ומתה הוה עמו בשעת שזירה ומתה צריך להיות עמו בשעת
שזירה ותניא אידו ממשמע שנאמר בעליו אין עמו שלם ישלם אינו יודע שאם
בעליו עמו לא ישלם אלא מה ת"ל אם בעליו עמו לומר לך כיון שיצאה מרשות
משאל שעה אחת בבעלים ומתה פטור תיובתא דרב המנונא תיובתא
אזיל סבר לה כר' אשיה ומחרן לקראי כר' אשיה רבא סבר לה כר'
יונתן ומחרן לקראי כר' יונתן : אביי סבר לה כר' אשיה ומחרן לקראי
כר' אשיה בעליו אין עמו שלם ישלם מעמא דליתיה בתרתייהו דא
איתיה בחדא וליתיה בחדא פטור (ה) והא וכת"ב אם בעליו עמו לא ישלם
מעמא דאיתיה בתרתייהו דא אי איתיה בחדא וליתיה בחדא מתיב
לומר לך הוה עמו בשעת שזירה אינו צריך להיות עמו בשעת
שזירה ומתה הוה עמו בשעת שזירה ומתה צריך להיות עמו בשעת שזירה

דכשתם שזירה בעינן ובשעת שזירה ומתה לא בעינן : אפי' סבר לה כר' אשיה . דלמור בעינן חלוק ואל"פ . ללא כפי' יחדו' במחן
דכתיב דמי ולא משמע ליה לפרושי אחד אחד פגיפ ענינו בלל במקום שזוכר ב' דברים ופסק עלייהו דין או חיבור : מסרן לקראי .
דלעיל : כרבי יאשיה . (ב) דלמור דכשתם שזירה ומתה לא בעינן : **רבא** מסרן לפי בפר דכתיב דרבי יונתן . דמשמע
נמי אחד אחד לענינו ומיהו אפי' מנינו למינף שפיר דחדא מינייהו הוא דבעינן : דתינא , ותניא אידו' גלג גרסינן דככל חדא מתניתא
דלעיל שייכי בתרתייהו קראי "בדרשא אלא ה"ה ומתן לה לקראי כרבי יאשיה" בעליו אין עמו" טעמא דליתיה בתרתייהו הא איתיה
בחדא וליתיה בחדא פטור וכתיב "אם בעליו עמו לא ישלם" טעמא דליתיה בתרתייהו קאי דרישא דקראי איתיה בשאלה ושזרה ומתה ועלה
עמו לא בשעת שזירה ולא בשעת שזירה ומתה דע"כ כר' יאשיה אחרתייהו קאי דרישא דקראי איתיה בשאלה ושזרה ומתה ועלה
קאי ובעליו אין עמו ולר' יאשיה ה"ה בעליו אין עמו לא בזה בזה כי היכי דמשמע ליה אשר יקלל את אביו ואמו עד שקלל
שניהם ה"ה משמע ליה "בעליו אין עמו דהאי ת"ן אחרתייהו קאי איתו בזה בזה הוא שלם ישלם" ה"ה ישט בחדא מהן לא ישלם : וסא
כתיב אם בעליו עמו . דמשמע נמי אחרתייהו ישטו בזה בזה הוא דלא משלם" ה"ה איתיה בחדא מינייהו משלם הא כילד ע"כ יש
בין אחת שפוטרתו ויש בין אחת שאינה שפוטרתו ומאי היא שאלה פטרתו (שזירות) אינה שפוטרתו , ולקמן פריך אישך אנה :

הנהרות הבי"ח
(ה) נמי וליתא כהנה
פטור וכתיב כע"ל
ותיבת והא ממחן :
(ג) רש"י דריש כר'
יאשיה ומתן :
(ג) חוס' דריש הא וכו'
סיפא אפי' ע"ג הא
מרישא :

ג"ה רש"י כדדרישין
כרישא :

שזרה כע"ל

I שומר חנם פסוקים 1 - ח

11 כי יתן איש את נדו כסף או כלים לשומר וקנה מקומו ראש אמ ימציא פגנה ישלם שנים

12 אם לא ימציא פגנה ונקמה בעל הבית אל פא-לקים אם לא שלח ידו במלאכת נדו

13 על כל דבר פסע על שור על חמור על סף על שלמה על כן אבידע אשר יאמר כי הוא צדק האלפים יבא דבר שנים אשר

ינטיזון אלפים ישלם טעם לנדו

II שומר שכר פסוקים ט - יב

14 כי יתן איש את נדו חמור או שור או סף וכל בהמה לשומר וחת או נטבר או נטבה אין הוא

15 יל שגוזר ה' תקיף בין שנים אם לא שלח ידו במלאכת נדו ולקח בעליו ולא ישלם

16 ואם גנב יגנב מחמו ישלם לבעליו

17 אם שרץ ילקח ימארו יצדק הטכפך לא ישלם

III שואל פסוקים יג - יד

18 וכי ישאל איש מקם נדו ונטבר אותו בעליו אין חמו ישלם ישלם

19 אם בעליו חמו לא ישלם אם שכר הוא בא בטכרו